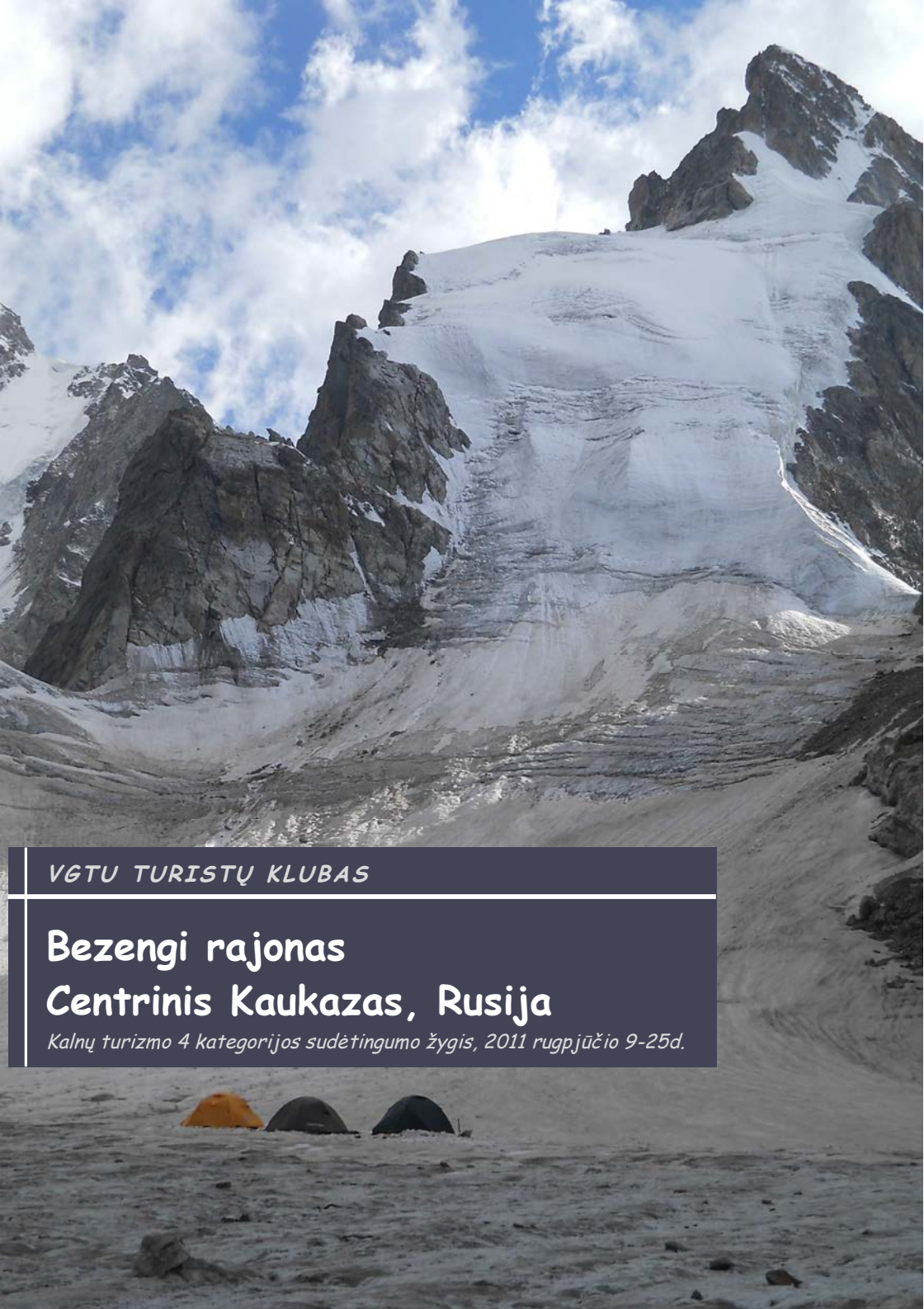

VG TU TURISTŲ KLUBAS

Bezengi rajonas Centrinis Kaukazas, Rusija

Kalnų turizmo 4 kategorijos sudėtingumo žygis, 2011 rugpjūčio 9-25d.

Maršrutas

a.b.„Bezengi“-led.Bezengi-v. Semenovskogo 4082,1 B, P
gubrys - led.Bezengi a.b.„Bezengi“- led.Mižirgi-v. Brno 4110,1
B,P gubrys - led.Mižirgi - per.Misses 3776,2A led. Mižirgi -
a.b. „Bezengi“ - per. Gidan 4011,2 B - v. Gidan 4184,2A, PR
gubrys - led. nr.440 - per. Betaly Kolmykova P 3922,2B - v.Ukiu
4334,3A(?), ŠR gubrys - grįžimas į perėją B.K. - led. Ukiu -
per.Ukiu 3897,2A* - led. Ukiu m. - per.Ural 3906,2B - led.
Š.Uluauz - a.b „Bezengi“.

Viso žygiuota 15 dienų, sulipta į 5 perėjas ir 4 viršūnes,
nueitas 70km atstumas horizontale.

Bezengi, Šoninis gubrys, Centrinis Kaukazas, KBR, Rusija

Judėjimo Grafikas

- 08.09-** atvykimas į alpinistinę bazę „Bezengi“, laipiojimas uolomis.
- 08.10-** ledynas Bezengi iki posūkio link „Ausktiškų nakvynių“, nakvynė virš ledokryčio.
- 08.11-** 6.00 išėjimas, 9.00 cirkas, 10.15 balnas, P gubrys, 13.00 v.Semenovskogo, 16.30 nakvynė ten pat.
- 08.12-** 6.00 leidimasis, 11.30 a.bazė÷, kilimas dešine morena palei led. Mižirgi, 20.00 nakvynės „Futbolo laukuose“.
- 08.13-** lietus visą dieną, kylame prie ežeriuko ir „Kursantų nakvynių“.
- 08.14-** ledyno nr.446 ledokritis, 2 virvės ledu iki v.Kursanty marsruto 2A pradžios, viena virvė pralipta kaminu, virš mūsų grupė, tad nusprendžiame, kad visi nespėsime ir leidžiamės.
- 08.15-** 6.00 ledokritis, pakilimas ant P Brno gūbrio, 13.00 v. Brno, 15.00 stojame nakvynei ant led.nr.446 plato, kartojame 1 virvės prakabinimą Kursantų maršrute.
- 08.16-** 6.00 prisitraukimas, pradeda žaibuoti, 13.00 vėl leidžiamės, nurimus 16.00 sulipame į per.Misses, vėl žaibai, 19.00 skubiai leidžiamės iki „Kursantų nakvynių“.
- 08.17-** nusileidimas į a.bazę, laipiojimas uolomis.
- 08.18-** kilimas kairę led. Mižirgi morena, 14.00 „Ukiu košas“, 19.30 prisitraukimas iki V.Gidan cirko,nakvynės ant morenos.
- 08.19-** 6.00 pajudame, 10.30 per.Gidan, 12.30 gūbrių į v.Gidan, pietūs 14.00 ant per., 19.00 nusileidžiame ant led.440 dešinės morenos, nakvynės.
- 08.20-** 6.00 prisitraukime iki per.bergšrundo 9.30, 5 virvės ledu, 13.00 per.Betaly Kolmykova, 3 virvės iškabintos uolinėse atkarpose ŠR Ukiu gūbryje, nakvynės ant per.
- 08.21-** 5.00 išėjimas, 9 virvės ledu, 13.30 v.Ukiu, 19.30 nusileidimas iki per.
- 08.22-** 10.00 led. Ukiu, 3 virvės smulkiu nuobirynu, 16.00 per.Ukiu, 18.00 nakvynės ant kairės morenos virš led.Ukiu m.
- 08.23-** 5.00 prisitraukimas prie per, 8 virvės ledu, 13.00 per.Ural, led.443, 19.00 a.bazė.
- 08.24-** laipiojimas uolomis 5a-6b.
- 08.25-** išvykimas.

Žygio dalyviai

ŽYGIO VADAS
Andrius Dubrovskis
(Endraw Dubrowsky)

ŽYGIO INICIATORIUS
Laurynas Marcinkus
(NERIMTAS/Žaibs)

FINANSININKAS
Vaidas Bieliūnas
(Čionis)

VAISTININKĖ
Agnė Karalkevičiūtė
(Balselis)

Jurgis Šidlauskas
(Griausmas)

METRAŠTININKAS
Vytautas Pimpė
(Tečius/Profesorius)

MAISTININKĖ
Ieva Jazdauskaitė
(Ievytė)

REMONTINININKAS
Tomas Taljūnas
(Atoms)

GIEDRYTĖS POEMA APIE PAKAVIMO DARBA

Jeigu žygis nusimato,
Štai ir darbo atsirado!
Visą maistą reik supirkti
Ir alaus dar nepamiršti.

Maistininkė suskaičiuoja,
O darugai jau asistuoja.
Kai jau viskas čia supirkta
Suvažiuoja žmonių tinta.

Ir išgėrę čiut alaus
Imas darbo jie sunkaus
Ir išnyra čia prieš mus
Štai pakuotojas puikus.

Jurgis jis puikus pas mus
Krauna kruopas į maišus.
Sveria viską tiksliai tiksliai
Kiek tik rodo jo svarstyklės.

O antroji bus jau Agnė
Kazinakų visagalė.
Ji pakuoja viską lygiai,
Jeigu reikia net sulydo.

O Ievutė tik vis rėkia
Kaip pakuoti sako reikia.
Tipo vierchas čia baisus
Drebina visus namus!!!

Na, o Vytukas čia fasuoja,
Visą maistą kondensuoja.
Žiūri, kad nieks nesuplyštų
Visos kruopos ir dar ryžiai.

Ir dar jūs man pasakykit,
Kaip man Laurį aprašyti?
Jis tik rėkia ar fasuoja?
Gal sausainius suklijuoja?

Na, o mes sau su Alina,
Gliaudom sėmkas, alų ryjam.
Dar Alina tai pakuoja,
O gi aš dainas keičioju...

Keliauninkam palinkėkim daug
jėgų,
Skanaus maisto, dar kalnų.
Kad jie grįžtų jau blaivi
Nešini sau alumii!!!

натуральную порчу сданных на хранение
орпортыщихся продуктов железная дорога
ответственности не несет.

Вес отдельно принимаемого на хранение места
клад, не должен превышать 50 кг, кроме этого
ждое место должно иметь приспособление,
звляющее его переносить. Каждая вещь, привязанная
сдаваемой ручной клад, считается как отдельное
есто.

Вещи весом более 50 кг или крупногабаритные
копидильники, телевизоры, стиральные машины и т.д.)
ринимаются и устанавливаются в специально
твенных местах. Временно взятые вещи сдаются
в порядке общей очереди и считаются вновь
ринимаемыми.

При утере жетона принятые в камеру хранения вещи
выдают владельцу после оплаты за утерю по
письменному заявлению при предъявлении паспорта.

ЗАПРЕЩАЕТСЯ:

- хранение животных и птиц, огнестрельного оружия,
взрывчатых, огнеопасных, легковоспламеняющихся,
отравляющих и зловонных веществ, а также вещей,
которые могут загрязнить или повредить вещи других
пассажиров.
- сдача и хранение денежных сумм, документов и
других ценностей.

ПРИМЕЧАНИЕ:

- Срок хранения ручной клад не более 30 суток.
- Неполные календарные сутки считаются за полные.
- Инвалиды и участники Великой Отечественной войны,
а также лица, награжденные знаком "Почетному
железнодорожнику" обслуживаются вне очереди.

зачем и
предложений
находится

в кассе

СТОИМОСТЬ

хранения
одного места
ручной клад

первые календарные
сутки -

1400 руб.

каждые последующие
сутки -

1400 руб.

КАЛЕНДАРНЫЕ

сутки

исчисляются

в 24 часа

Оплата производится за
полные сутки

независимо от того,
когда сдали вещь

в 10⁰⁰ или в 21⁰⁰

ВНИМАНИЕ!

Перед сдачей ручной
клад пассажиры должны
узнать стоимость хранения
в кассе на вокзале, чтобы
и получить талон. На чем
размещается факсимильная
маркировка

Для получения
паспорта хранящей вещи
необходимо предъявить
маркировку талона на вещь

СТОИМОСТЬ

оплаты за
утерю жетона
хранения

За каждый жетон
5510 руб.

Если стоимость
доплаты за утерю
жетона в кассе вокзала
и в кассе хранения
вещей

в кассе вокзала
и в кассе хранения
вещей

в кассе вокзала
и в кассе хранения
вещей

в кассе вокзала
и в кассе хранения
вещей

в кассе вокзала
и в кассе хранения
вещей

в кассе вокзала
и в кассе хранения
вещей

в кассе вокзала
и в кассе хранения
вещей

в кассе вокзала
и в кассе хранения
вещей

в кассе вокзала
и в кассе хранения
вещей

в кассе вокзала
и в кассе хранения
вещей

в кассе вокзала
и в кассе хранения
вещей

в кассе вокзала
и в кассе хранения
вещей

в кассе вокзала
и в кассе хранения
вещей

в кассе вокзала
и в кассе хранения
вещей

в кассе вокзала
и в кассе хранения
вещей

в кассе вокзала
и в кассе хранения
вещей

в кассе вокзала
и в кассе хранения
вещей

в кассе вокзала
и в кассе хранения
вещей

в кассе вокзала
и в кассе хранения
вещей

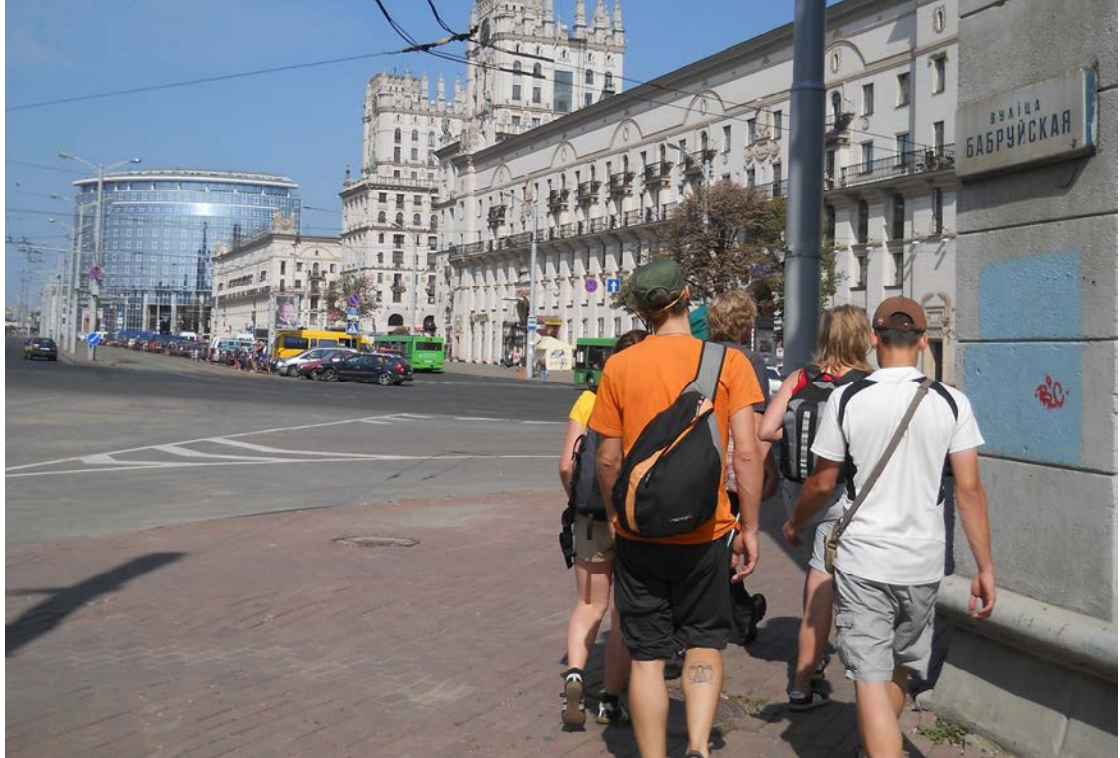
в кассе вокзала
и в кассе хранения
вещей

в кассе вокзала
и в кассе хранения
вещей

в кассе вокзала
и в кассе хранения
вещей

в кассе вокзала
и в кассе хранения
вещей

(Traukinyje, kuris dreba)

Tušinukas ir sasiuvinys mano rankoje, įvykiai prašosi būti užrašomi. Jau antra diena kaip keliaujam. Žmonės juda aplinkui, traukinys kratosi. Kas buvo vakar?

Vakar 7:00 įlipom į traukinį Vilnius- Minskas. Visi , išskyrus Lauryną, Laurynas nusprendė, kad daug naudingiau yra pamiegoti po festivalio nei važiuoti į kažkokius kalnus. Endrew Dubrowsky nepatiko toks neatsakingas Lauryno požiūris, Buvo nuspręsta, kad Laurynas turės atidirbinėti, jeigu aišku suspės atsirasti Minske iki traukinio Piatigorską , t.y. iki 17h. Minske ieškojom, ko nepametę - vaikščiojom pirmyn- atgal. Nuo parduotuvės iki parduotuvės Nupirkvoj turguj Vytukui tapkes - labai gražios - tinka prie treningų. Beje, prie turgaus sulaukėm ir Lauryno - atsirado vyrutis albai greitai. Ėjom į turistinio inventorius parduotuvę, kurioje nieko nepirkom, ir vėl ėjom - į kitą parudotuvę, kurioje pirkom - kelis bambalius alaus. Alaus bambalys labai pakelia nuotaiką. Gavom progą tuo įsitikinti parkelyje. Paskui visi nuotaikingi užmigom kokiai valandai. Toliau tradiciškai vėl ėjom ir dar pirkom alaus ir maisto kelionei. Tada dar šiek tiek paėjom, kol priėjom traukinių stotį. IR TADA VISKAS PRASIDĖJO!!!

Visa tai, kas buvo prieš tai, nublanksta palyginus su kelione traukiniu. Ant kiek nuotykis man, kuris iki to laiko yra daugiausia prasėdėjęs traukiny maksimum 12h! Čia turės būti pamuštas rekordas neišvengiamai nes nusimato 37h!

Neįtikėtina patirtis - visiškas kosmosas yra gyvenimas plackarte, ne kelionė, o gyvenimas! Tas visas bardakas, visi kvapai, visi maistai ant stalų patalao - ispūdis, kad žmonės gyvena namuose be sienų. Miega, valgo, knarkia, eina į WC, parūkyt. paklaust kažko pas palydovę... Bet koks privatumas išnyksta. Žodžiu , nežinau kaip kiti, bet aš tai vakar

kaifavau. Ir tas aiškiai matėsi. o kai pradėjom sukt alų ratu, tai iš viso euforija. "Jei laikai rankos, reiškia šildai" -> taisyklė, kuri reiškia, kad vargas tam, kuris delsia perduot bambalį draugui. Žodžiu, įsijautėm kaip turi būt. Kaimynam tas nelabai patiko, bet mums jau buvo tas pats. Dėdė pajuodusiais paakiais buvo nepatenkintas ir klausė kaip mes tokie neblaivūs ruošiamės sieną pervažiuot. Bet čia buvo daugiau retorinis klausimas. Iš tikro kaip pervažiavom sieną, mažai kas atsimena. Pagarba LURYNUI, kuris prižiūrėjo draugus: paklojo lovas ir kiek žinau nemiegojo, kai po vagoną slankiojo pasieniečiai - žadino Jurgį kuris buvo visiškų komoj. Žodžiu, beveik atidirbo Lauris už savo nuodėmes.

Vaidas

Rugpjūčio 8 diena

Ankstyvas rytas - 01:00

Gerai alų, Vytukas pasisako:

"... -Lauris labai daug geria, Vaidas - šiaip prie meno, aš irgi šiek tiek išgeriu..."

to be continued

...Ką tik du vyryčiai, Lauris ir Vytukas susilažino ar fanų kalnuose Energijos viršūnė yra aukštesnė nei 5000m. lauris statė UŽ, Vytukas statė PRIEŠ. Kas bus nugalėtojas, pamatysim vėliau...

... ką tik buvo prieita prie išvados (dienoraščio autorius nežino priežasčių), kad Vytukui Piatigorske ieškosim kirpyklos, kurioje anas paliks savo garbanas. Nėra jokių lažybų, o tiesiog...

Vaidas

Rugpjūčio 9 diena

Vidury nakties važiuojančiame traukinyje Vaidas, o tiksliau sakant „Kung fu“ meistras su perrištu rankšluosčiu ant galvos vis dar rodo visokius judesius ir taip gąsdindamas palydovę ir prabundančius žmones. O mes Ieva, Jurgis ir Agnė negalim miegoti, nes taip juokinga, kai Vaidas demonstruoja visokius judesius, o vos tik pasirodo kažkoks žmogus, krenta ant gulto ir apsimeta miegantis.

Rytas. Pabundu nuo Lauryno žadinimo. Kaip keista kad traukinyje nebėra tiek daug žmonių, kaip buvo prieš tai. Tada vyko toks veiksmas, kiekvienas narvelis su savo istorija.

Neilgai pavažiavus mes susikrovę savo mantą išlipome Pyatygorske. Iškart pasitiko geltono autobusiuko vairuotojas. Važiuojant į Bezengi bazę išgirdome super super dainą! Atlikėjas ir dainos pavadinimas taip ir liko nežinomas, bet priedainis skamba maždaug taip:

Džimy! Ačial, Džimy! Ačial, tarira da da dai...

Ir geriausia buvo tai, kad vairuotojas paleido dar kartą tą dainą ir jai skambant įvažiavome į bazę. Įdomu kas pirmas suras Youtubej šį gabaliuką :)

Po vakarienės jaukiai sustojus sukome trejų devynerių ratuką sakydami įvairiausius tostus, pradedant nuo bendram labui, o baigiant asmeniniais norais ir palinkėjimais.

Agnė

Diena po pirmo žaliuoto mėnuliuoto vakaro kalnuose. Budim su Vytautu, kylam, kuriam košė. Aš gaudausi kas kaip. Košė gavosi skani tik be daržovių. Pakuojamės, pajudam apie 10val.

Judam vingiuojam, saulutė sriegia, prakaitas varva. Paejimas po paėjimo pasirodo Misė. Gražu, bet.. man to žemraukšlių gėrio dar nesijaučia.

Pasiekiam akmenis su memorealinėm lentelėm. Ant vienos iš ju ir pirmųjų lietuvių alpinistų vardai.

Jaučiu, kad ir jiem turiu būt dėkingas, kad esu čia, svajonėj kuri vyksta dabar.

Kilom, kilom, dabar leisimės. Nemėgstu leistis! Su virve sauga pračiuožiam šlykštokoka šlaita ir vado žodžiai: Sveiki užlipe ant ledyno! Gal nuo to ledo alsavimo.. Atsiranda daug jėgų.. Šokt pašokt per akmenais- judam, skanūs pietūs- vėl judam. Prieš akis Bezengi siena. Bet mum artėjant neprisileidžia, pasislepia debesys. Tei patys debesai bando mus prispaust prie ledo, bet su jais atėjo ne sunkumas, bet tai ko čia ir atkeliauvau, tas kito pasaulio pojutis... sapnas...

Tolumoj kaip miražas pasirodo tūkstantmečiai sienos šarvai. Raukšlėti, dantyti.. Artėjant vis auga, rūstėja... ir beproto traukia..

Šuliniai, katedros, upelis. Ledo ir akmenų draugystė.

Atėjom, vėl kylam šlaitu, saulė leidžiasi ir debesys paslėpė viska aplinkui, ramiai įsikurkit.

Palapinių statyba, maisto gamyba vyksta. Burokėlyžių košė ir kakava, debesų vėsoma. Link tobulybės bet dar ne.

Taip skaniai pesėdėjus šiltam rately sienos viršui sužiba maža švieselė. Ir... pradėjo augt. Mėnulėtekis naujai atvykusiems. Pirmą dieną ir gerai yra. Pakuojamės į maišus. Ryt

Link pirmos virūnės.

TOMS

Rugpjūčio 11 diena

Hey draugai! Atėjo metas ir man pradėti savo mintis lieti šiuose puslapiuose :). Kaip po žygio pradžia tai dar kažin kaip tais daug minčių neprikaupiau, bet esmė, kad mes kalnuose. Vėl sėdim prie sėdim prie gražuolės Bezengi sienos ir kaip byloja mūsų naujas posakis – dieve dieve, kaip čia gražu! Smagu grįžti į vietas, kur jau esu buvus, vėl pamatyti pūpsantį Elbrusą ir atsigerti šalto vandenilio. Dar pradžia, neįsigyvenom, bet pradžia puiki :). Po truputį tapsim viena didele šeima :D Šiandien tipenom į Semenovskaja. Buvo sunkesnių vietelių, bet tai visa laimė, kad MUM PATINKA! Šiaipėjom be svorio (bent jau moteriškoji pusė :)), bet toks pasilaipiojimas nuobirynu, kaip antrai dienai visai kietai buvo! Gražu ten nuo viršaus, visas ledynas su nuostabiais ledokričiais matosi, bet juokiasi, kad dar kartą ten nebenorėčiau lipti :). Bet o tačiau šia pasilaipiojimo proga prie palapinių grįžom apie 16:30 ir likom tynginiauti :). Nu dieve dieve kaip tobula, kai į nugarą kepina saulė, lesi vėlyvus pietus ir visa kita tik lafa :). Tik baisiai nesmagu, kad vos saulutei pasislėpus jau ir su pūke sėdžiu :/. Laukiam vakarienės ir miegučiuko :). Ryt reiks į bazę parlėkti ir mėginsim toliau judėti. Tikėkimės, kad sveikatėlės bus puikios, nes šiandien galvelės sopėjo truputėli, bet mes faini, tai viskas bus super super!

IEVA

Rugpjūčio 12 diena

Šiaip jau, šian 13d. ir aš rašau todėl, kad prastai atlieku pareigas ir nepritravinau nieko rašyt anksčiau. Kaip supratot čia aš, Vytautas.

O vakarykštė diena buvo ilga. Prasidėjo anksti, ilgu ilgu nusileidimu iki Bezengi slėnio. Apie leidimąsi nuomonės išsiskyrė (man itin patiko, kai kam ne itin). Po to tvarkymaisi su įranga ir Zaborske, maistu (pagr. DA ir JJ darbavosi).

Ir štai mes prieinam XUJOVĄ dienos dalį. Pradėjom kilt į naują slėnį su daxuja sveriančiom kuprinėm. Buvo pyzdiec kaip sunku. Nežinau kaip kiti (bet čiūju panašiai) bet aš nusichujarinau iki sulėtėjusios reakcijos, vos ne kaip trečiasis xujaras*.

Atskiro paminėjimo vertas Giliuko veidas turint temperatūros. Bo jis ir turėjo tądien. Grubiai- Lauris nesveikavo ir sunkiai leidosi, pamiegojo bazėj ir kilo su naujom jėgom. Jo gebėjimas kilt pavydėtinas, bet kai jis susidraugauja su savo Valia, tai UŽPISA per 3s.

*Legendos byloja apie tris Xujarus. Xujarais jie tapo eidami parolimpinių žaidynių trasą nr. 18c. Kalbama, kad kiekvienas iš jų turėjo po mistinę galią. Jas apsako piešinukai:

Skyrelio autorius: Vytautas

2011 rugpjūčio 13 diena

Čia turėtų būti Andriaus rašinėlis

v.Kursanty 2A maršruto pradžia ir per.Misses

Kelias į v.Brno

Musiau Rugpjūčio 15 diena

Aš myliu chemiją, pramonę, lėktuvus, išmetančius daug daug šiltnamio dujų ir visa kita, ko nekenčia tūlas šiuolaikinis žmogus. Ar bent jau man ima taip atrodyt.

Per pietus mes dērēm Juppi. Tai yra chemija iš maišiuko. Buvo itin skanu. Guliu palapinėj. Apsusptas sintetinio pluošto. Šilta ir sausa. Ir taip be galo.

Kiekvieną dieną aš klausiu savęs kokio velnio beldžiausi į šitą vietą. Ir kaskart randu tą patį atsakymą- dėl kontrasto.

Dėkui tau civilizacija už mergas, bananus ir kitus nukrypimus. Dėkui kalnams u- kelią,

Vytautas kaip turi būt

2011 rugpjūčio 16 diena

Hey, hey, hey, mano mieli skaitytojai! Šiandien šiuose puslapiuose aptarsime rugpjūčio 16-osios dienos aktualijas. Svarbu paminėti ir viso šito reikalo priešistorę. Taigi vakar užsiropštę ant ledyno pasistatėmę palapkes jau nebe ant kokios uolienos gabalo, o ant tikro sniego. Žmonės sako, kad ant ledyno miegoti šalta. Agnė iš ryto irgi taip sakė, nors bent jau man mūsų dualiame miegmaišyje kaip visad ir vėl buvo karšta. Aš manau, jog svarbiausia čia - pozityvus nusiteikimas.

Mes šiandien turim budėt. Pakelt turėtų laikrodis „Triperis“ - šeštą. Prabundu - šviesu, dar nieko nesuprantu..pala pala, juk per šviesu. „Triperis“ rodo 9.45. Neapsigaukit, jis rodo ne ryto, o vakaro laiką. Keliuosi įtardamas bėdą. Užkūrus primusus ir atbildėjus Andriui išaiškėja, jog dabar jau tik septynios ryto.

Pavalgom. Išsiunčiam pirmąjį kovinį būrį kabinti virvių į Kursantų viršūnę, kur jau nuo vakar paliktos dvi virvės. Keturi narsuoliai - Vytautas, Jurgis, Andrius ir Agnė - beatslenkant piktiems debesims ir čaižiems snieginio vėjo gūšiam palieka bazę. Antrasis desantas išsiverda arbatos į termosus, susiruošia maistą pietums, viską mygom susipakina ir jau eis, bet kažkaip tikėtai pradeda snygūriuoti, o alfa komanda dar net ne visa pralipus pirmą virvę į ledinį šlaitą. Startas nukeliamas. Visi kovinėį parengty su katėm laukia savo bunkeriuose. Išgirstam pirmus griausmus. Dundulis sveikinas. Tyliai ir neramiai sutinkame jo draugišką gestą. Lendu lauk ir lekiu į radijo ryšio aikštelę susisiekti au alfa komanda. Kadangi šiais metais bezengi sniego labai mažai, tai jungiu savo megafoną ir visai nebijau atlekiančių lavininių purslų. Chebra sako, kad nesileis, o mum liepia laukt, kol baigs žaibuat. Nu jo, patys ten smaginas viršuj su garso, vaizdo ir realiais pūgos efektais, o mes, o ką mes - kovinėį parengty visi lendam į „Kazino“ ir pliekiam korčikėm. Ir ten sulaukiam nemenkų audio-video signalų - karts nuo karto palapinėje tampa labai šviesu. Lendu dar kartą laukan į ryšio aikštelę. Žaibai trankosi visai prie pat. Bandau prarėkt pūgą, nelabai gaunasi, bet visa laimė pamatau, kad kažkas leidžiasi per „kaminuką“.

Nešu mieles atgal į palapkę. Po kelių parčijikių grįžta chebra su linksmomis-baisiais pasakojimais iš ekstremalių pojūčių zonos. Pavalgę dar subėgiojam į Misses perėją, kur greituoju būdu buvo pakrikštyti 4 potencialiai labai rimti kalnų mylėtojai. Et, prieš keturis metus čia buvo mano pirmoji rimta perėja rimtuose kalnuose. Dabar viskas jau kitaip.

Žmonės sako, kad ant ledyno šalta, ir vėl. Nusprendžiam leistis. Planuose nusileidimas tarp ežeriuko ir alplagerio. Beeinant ledynu mus ir vėl užklumpa audra. Aplink žaibai, griausmai ir visokie krituliai, net nesuprasi kada iš lietaus viskas persimaino į sniegą ir vėl atgalios. Andriui pats įsijunginėja ciklopas. Randam kažkieno paliktas tis virves, tadabai greitai nusileidžiam. Po trumpų ginčų stojam prie ežeriuko, mat tektų leistis tokiu chrienovu šlaitu pilant lietui jau neblogoje prietemoje. Po vakarienės ir Vytauto spiritizmo seanso visi šlapi lendam į palapkes. Nuo čia „Kazino“ prasideda linksmybės. Šį kartą įprastines pasakas prieš miegą keičia dainos ir žaidimai. Sužaidžiam virtualią „karusėlės“ partiją. Vaidas dalino, bet aš vistiek laimėjau.

Buvo vasara kaitri, gėrė tėvas degtini..Ji dar skambės ir visą kitą dieną mūsų galvose. Kambaria hits.

Laurynas. Jė

Rugpjūčio 17ta diena (8ta žygio diena)

Šio skyrelio autorius Vaidas B. aptars, kas įvyko gražia saulėtą, tik vakarop apniukusią Rugpjūčio 17tą dieną. Neatsitiktinai pirmasis šio skyriaus sakinyss buvo skirtas orams. Jo permainingumas man kaip kalnų naujokui jau įstrigo anksčiau, ale neturėjau progos pasireikšti, tai reiškiuosi dabar. Naktis į rugpjūčio 17-tąją buvo jau išganymas po 16tosios, apie kurią jau, tikėtina, parašė Lauris. Bet vistiek privalau paminėti, kad tą naktį buvau pabudintas smarkaus lietaus / sniego (iki šiol nežinau kurio) plakimo į palapinės stogą, ir nesvietiško vėjo. Buvau beveik įsitikinęs, kad vėjas iš prieangio ištrauks mano batus minimum, ir rytoj turėsiu bėgti į apačią su basanoškėm jų ieškoti. Bet staiga viskas nurimo nurimo nurimo....Ryte... Oi, dar prieš tai turiu pasakyti, ką TĄ naktį sapnavau. Pemnu dvi serijas:

Serija nr. 1: minu dviračiu per Žalią tiltą Vilnių ir staiga pralenkiau taip pat dviračiu važiuojantį Marių Stankevičių, taip taip tą futbolistą. Jis ant dviračio štangos veža savo "storą" vaiką, Marius užsiparina, mane pasiveja, pradedam šnekėtis, ir jis pakviečia mane prie IBRAHIM'o paklaustų kažkokio koncerto. Kadangi su savim jis visada vežiojasi kamuolį, tai grojant muzikai, mes dar paspardom į pasidarytus vartus pasikeisdami. Atsimenu, geras tūsas buvo. O grojo kažkokį funk'ą. :)

Serija nr.2: pabeldžiu aš į duris kažkokio daugiabučio buto, jas atidaro Shaquille O'neal ir mane pakviečia vidun. Pasirodo buvau pakviestas į svečius. Bute bardakas, nes Shaq'o vaikai maži, ir jis nespėja tvarkytis. Mes kažką šnekamės, jis atrodo pervargęs. Staiga pastebiu, kad ant jo marškinėlių užrašyta "FINALAS VASARA". "Èèèèè, - sakau, - atvarysi žiūrėt krepšinio į Lietuvą? Taigi, jūsų komanda nežais, čia gi Europos čempionatas". Anas sako: - "Jo, būtinai atvarysiu, Po

nesvarbu, kad nežais". Užskaityta. Dar kažką pašnekam, Shaq'as paprašo, kad pamigdyčiau jo vaikus. Pamigdau ir einu namo...

Tiek to sapnų pasaulio. Grįžkim į realybę...

Ryte turėjom budėti aš ir Andrius. Andrius tradiciškai pirmas atsikėlė, ir jau man pabudus, primusas veikė, o iš vakaro užmerkti žirniai jau virė. Iš anksto žinojom, kad virs ilgai, bet kad tiek ilgai... Teko pirma išgert arbatos, dar palaukt, ir dar šiek tiek... ir tada įvyko pusryčiai iš didžiosios P. Vakar buvo nuspręsta pataupyti spirgų, vien tam, kad šiandien su žirniais turėtume dvigubą dozę. Žodžiu, košė buvo superskani. Toliau ramiais pilvais visiėjom atlikinėti ryto ruošos, kadangi nusimatė grįžimas į bazinę stovyklą, visi ruošėsi ir puošėsi - krovėsi daiktus, o tiksliau viską dėliojo juos dėliojo ant akmenų su tikslu išsidžiovinti iš vakaro permirkusius rūbus ir kt. įrangą. Labai patiko tas rytas - meditacinis toks - mažai kalbų, visi ramūs, džiaugiasi saule, varto savo šlapias šmutkes kaip blynus keptuvėj..

Nusileidimas į stovyklą praėjo sklandžiai. Gal kažkam ir jautėsi kelių skausmas, bet nuovargio ypatingo nebuvo. Stovykloje įprasta rutina: kažkas eina pasiimti "zabroskių", Andrius - pas gelbėtojus atiduoti racijos. Tada dušai, skalbimas - prieš tai dar reikėjo nusipirkti anksčiau praganyto šampūno už 100rublių. Prie viso to dar paėmėm 2 batonus baltos forminės duonos (po 150rublių) ir 8 butelius alaus (po 40rublių). Įvyko pietūs - nepietūs - su alumi, balta duona, šprotais ir saulėgražom. Visi patenkinti, Lauris šiek tiek mažiau, nes išpylė alų.

Po pietų visi išskyrus Andrių D. ir Vaidą B.ėjo ant uolų, o pastarieji ilsėtis. Oras jau buvo pasikeitęs - saulė tradiciškai pasislėpus, vėl buvo prasidėjęs nemalonas, drėgnas "šikna". Vakarop, prie vakarienės stalo buvo pokalbio tema "saugumo paisymas laipiojant". Temos moderatorius Jurgis Š. dalinosi asmenine patirtimi iš dienos laipiojimų tiksliau sakant, mokė mus

kaip nereikia daryti (žiūrėti paveiksluką kuriame pavaizduota kaip nereikia rišti aštunkės) ir ką būtent jis pats buvo padaręs šiandien ir tik atsitiktinumo dėka išvengė bėdos šiandien. Vaikai, visada visada visada tikrinkit vieni kitų mazgus!

Po vakarienės ėjom į kabaką pirkti po vieną alaus, biški įvyko bardakėlis susimokant, taip ir likom nesupratę ar sumokėjom tiek kiek reikia, ar vis tik gavom vieną alaus nemokamai. Manau, kad pardavėja kad ir kokia gera bebūtų, su mumis bus atsargesnė kitąsyk ir nebeskays: likusius pinigų galėsit atnešti rytoj....

Alaus gerti rinkomės į "Kazino" palapinę. Kaip ir priklausio. Negi eisi žmogus su alumi į "biblioteką" ar "soliariumą"? "Kazino" vuko linksmybės - žaidėm žaidimus "išsiaiškink situaciją", gurdėjom ir valgėm saulėgrąžas. Žodžiu pilnavertis balius po kurio, t.y. po kokių 1-2 valandų svečiai buvo kuo mandagiausiai išprašyti, ir taip diena nr.17 pasibaigė.

Viii-sooo geeee-roo!

pasirašo Vaidas

Ir vėl išaušo diena kai mes xujarinam, stipriai. Šis dalykas mano, su kitų besikertančia nuomone iš esmės nėra blogis. Ir dar valio, nusimato diena gryo kilimo!

Taigi, pakylam su saule, keliam iš puodo šaukštais koše, arbata... be skubos susipakuojam ir pradedam esminį pakilimą link kažkur. Manau link debesų.. man tinka! Bet xujarinimas kylant reikalas pasunkintas, todėl ar nedėlto kylam su šiokia tokia įtampa ir nuovargis kyla!

Stabsim dairomės kartais ir nusišypsom.

Žolė, kurortas, žvyras..

Nepažadinkit akmenų!

Vejas debesis, bet mes jau virš jų. Gražu.

Šviesos tvirtoves pakeičia prieblandos sargai.

Amžiaus stroikės, košė, kakava, labanakt.

TOMS

♪ Sa-sa- Mes neturime verkti

Ištiesų tai šian rašau, nes gretimose palapinėse Lauris ir Andrius aiškina savo tiesas*. Todėl negaliu galvot apie tai kas yra gražu- mergos, bananai ir kiti nukrypimai.

O ir šiaip ši diena, bent jau man buvo verta įrašo. Aš pirmą kartą užvedžiau ant perėjos! Nepaisant to, kad iš galo visą laiką girdėjau komentarus, bet visgi!

Perėja buvo Gidan, po to užlipom į viršūnę- Gidan-Tau. O po to sekė ilgas ilgas nusileidimas nuo perėjos. Pakabintos trys virvės. Vieną virvę du kartus pralipinėjau į viršų- neišsitraukė.

Ir šiaip, nežinau kaip kiti, bet aš šian nusipisęs.

* Lauris ir Andrius apsipykę bišk.

Rašė: Vytautas kuris paPimpina

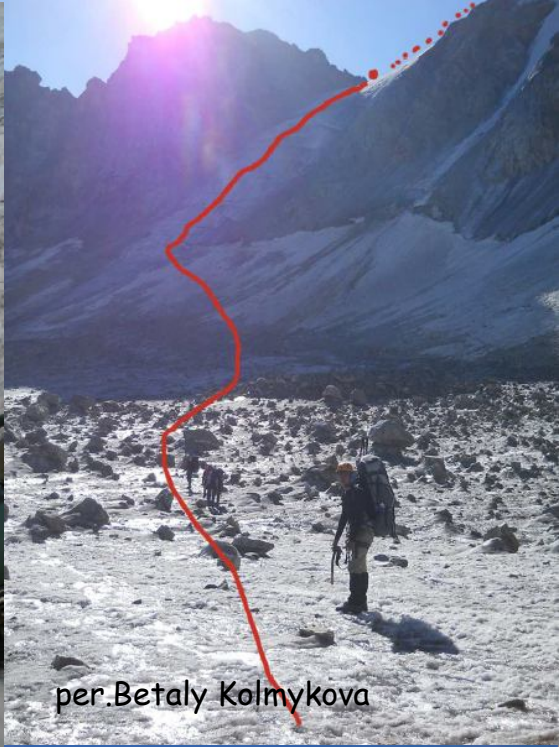

Rūgiapjūčiaus 20 dienela

Kaip tais pasiskaičiavom, kad liko viso labo 4 dieneleš žygio. Ir ta ketvirtoji nepilna, nes jau reikės grįžti į bazę, alaus dar atsigerti :D. Kažkaip dar nesitiki, nes ką tik pradėjom mano mėgstamą žygio dalį :). Sėdim ant antros šito rato perėjos, čia ir nakvoti liksim, o ryt mėginsim viršūnėlėn subėgioti kaip sakant :). Beja, šita perėja Betala Kalmikova (jei užrašiau neteisingai, te redaktorius pataiso :)). Cha, baisiai čia ne į temą, bet užrašius „te“ prisiminiau ką vakar sakėm būtinai įrašysim :) „Te šilumos, te šalčio, te lietaaaaaaaaaaaaaau“. Orelis čia mumi viskuo apdovanoja, vakar diena prasidėjo su saule, o baigėsi visiška šikna. Sėdėjom su Agne ant dydelio akmenėlio ir laukėme kol nusileis kiti, kad parodytume kur mūsų palapinių miestelis kuriasi. Gera dienele vakar buvo, į perėją greit sulipom, viršūnė uolomis visiems kaip šventė, o va nusileidimas tai hmm... Labai jau priminė pernykštę Spartakiadą tik nusileidom greičiau ir mažiau virvių sukabinom. Nors gal dar kelios būtų nepamaišiusios, bet nu leidomės ir nusileidom :). (Jėga, Vytukas ką tik davė super skanų riešutą už tai, kad rašau dienoraštį :). Verta ir dažniau brūkštelti :). Ai o dar būtinai sakiau paminėsiu, kad Lauris valgo lašinius su purvinom rankom, ajej kaip nehigieniška! O ką jau kalbėti apie tai, kad tai - nerimta!) Grįžom po meninių intarpų :) Išgeriam arbačiukės ir mėginsim apsižvalgyti kaip kelias link viršūnės atrodo. Apie tai kaip mum seksis kelio išžvalgymas jau prižadėjo vėliau papasakoti Agnė :). Dar gi va juokutį papasakosiu, kad ką tik išsiaiškinom, kad Lauris tobulas yra ir susiras ir vyrą ir moterį. O va Agnė, tai kad ir ką darytų vistiek nieko nepadaro gerai :D Jei prisiminsit, pasijuoksit ;)

Ievute

Rugpjūčio 20d.

Jau net nuo 4 val. Ryto laukiu nesulaukiu kada prasidės budėjimas. O jei rimtai, tai šalta kojoms todėl anksti ir pabudau.

Suskamba Andriaus rankinis laikrodis, nes žadintuvas, net jei būtų nesustojęs būtų nesuskambėjęs, kadangi žioplai kažkokio mygtuko nepaspaudžia..

Laurynas išlindęs iš palapinės žadina mane su Vaidu, kad pažiūrėtume iškišę galvas iš palapinės, koks vaizdas. Atrodo kaip virš debesų esam.

Tingiai, bent jau aš, išlendu, pasižiūriu ir tikrai gražu, bet šalta ir dar norisi pasnausti ant minkšto Laurio kilimėlio. Tačiau sąžinė, kuri šį rytą buvo pas mane, o ne pas Ievą, griaužia, todėl keliuosi ir einu padėti.

Paskutines dvi dienas, jau taip džiaugiuosi žygiu, man viskas patinka. Jau net susitaikiau ir su tuo kad kas rytą atsikeliu ir reikia mautis šaltas šlapias kojines. Taip smagu kas rytą susikrauti kuprinę, kai jau įpusėjus žygiui išmoksti susipakuoti daiktus taip patogiai, kad bet kuriuo metu gali pasiimti be jokių problemų.

Ir kokie skanūs ir jaukūs pietūs būna po ilgo ir varginančio ėjimo. Taip pat visos kitos smulkmenos kurių pasiilgsiu grįžus namo...

Pusryčiams virėm grikių košę su morkomis. Tokia skani gavosi! Super!

Paaiškinimas: visi kiti budėtojai verda košes su džiovina daržovių mišiniu, kuriame yra svogūnų, paprikų, burokėlių ir viso kito. O kadangi mes nelabai mėgstam svogūnus, tai vieningai sutariam dėti tik morkas. :)

Po pusryčių susikrovus daiktus, mūsų „kazino“ palapinės vietoje jau antrą rytą atsidaro mankštos-šokių aikštelė.

Pirmiausia mankštelė kad išjudinti visus raumenis, o po to

ančiukų šokis. Užvakar miegojome ant akmenų, netoli perėjos. Buvome pasidarę beveik tobulą aikštelę, net su turu palapinės priekyje (dėl kurio stabilumo labai pergyveno Ieva, kad naktį ant mūsų galvų neužkristų). O vakar labai gerą aikštelę palapinei padarė Vaidas su Lauriu, nes aš su Ieva sėdėjom ant akmens, plepėjom ir laukėm nusileidžiančių Andriaus ir Vytuko.

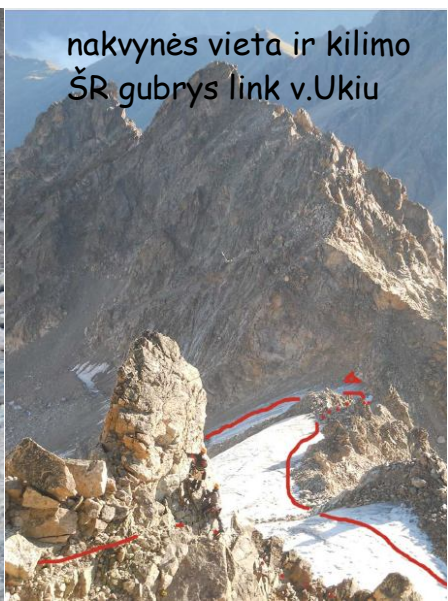
Šiandien užlipome ant perėjos, kurios pavadinimo neatsimenu, bet manau kad jį paminėjo Ieva savo rašinėlyje. Papietavome. Keturi narsuoliai išėjo virvių kabinti. Vaidas vargsta su palapinės vieta, o aš jau baigiu rašyti dienoraštį ir einu jam padėti.

Papildymas.

Padarėme super gerą aikštelę, trūko tik gulsčiuko, kad pažiūrėti ar tikrai lygi. O Vaidui užėjo toks įkvėpimas dėlėti tą akmenų „lego“, kad ėmė ir padarė kaip Flinstaunų virtuvėlę su staliuku, kėdutėmis ir vieta primusams. Toks jausmas kad šioje vietoje ruošiamės gyventi kokią savaitę, o ne tik pernaktot.

Beje, Laurynas gali manim didžiutis. Ir aišku didžiulis, nes aš pati užkūriau primusą! Vieną aš, o kitą Vaidas :D

Agnė

2011 rugpjūčio 22 diena

Andriaus rašinėlis

Tas piktdžiugiškas žadintuvo signalas prižadino 5 ryto. Mūsų eilė budėti. Palapinę drasko vėas ir mes su Ieva tikimės, kad galbūt už durų šikna ir vadas dar leis snūstelti valandą ar dvi. Deja.. visiškai giedra.. išlindus į laiką pajuntu, kad fakin šalta. Minusas konkretus, net vanduo puode apsitraukė ledu. Padėties netaisė ir sustreikavę primusai. Košė ir arbata virė apie 1,5 - 2h.

Šiandienos planas pereiti Uralo perėją (žemėlapyje pažymėta 67nr.) ir grįžti į bazę. Į viršų kapojom ledu. Buvo pakabintos 8 virvės. Vytukas gavęs kabint priešpaskutinę virvę, iš to jaudulio drebančiom rankom, išsikabindamas savaisą sugebėjo išmest Alinos „Petzl“ žumara. Dar bandė kurt planus kaip iki jo nusileist ir paieškot, bet Andrius atvedė į protą, kad neverta rizikuot sveikata ir lįsti po byrančiais akmenimis.

Ant perėjos išsivirėm skanios makaronų su vištiena/tirštos sūrio sriubos, atidarėm lauryno siurprizą ir pradėjom leistis. Iš pradžių stačiu byrančios skaldos ir akmenų šlaitu, paskui dideliais akmenais ir galiausiai pachujarinom taku iki bazės.

Grįžus, kur buvęs kur nebuvo, atsirado „Terek“ alaus butelys, kurio turinį Vytukas, norėdamas išpildyti savo kvailas svajones, išpylė ant visų žygio dalyvių. Pasidėję daiktus visi išskubėjo į barą, kur godžiai maukė ir laikas užsisakė picų. Į tentą grįžom netuščiom, o nešini, nepatikėsit.. alumi.. kuris buvo suvartotas po makaronų sriubkošės. Po tokios sočios vakarienės visi patraukė miegot. Pabaiga.

Jurgis

2011 rugpjūčio 24 diena

Sveiki, šiame įrašė bus pasakojama apie paskutinę dieną stovykloje. Tenka pripažinti - tai daroma po dviejų dienų traukinyje ir tik dėl to, kad Jurgis nemoka rašyti. Na bet potencialo turi, tikiu, kad per kelis žygius išmoks dienoraščio pildymo paslapčių.

Diena buvo planuot apalikti laipiojimui ant uolų. Ja ja, natürlich - pusę grupės buvo apėmęs visiškas tinginys. O prasidėjo viskas nuo to, kad mūsų su Agne budėjimas startavo devintos valandos prasibudiniu. Kur matyti tokiu laiku keltis kalnuos? Taip kad rytas nieko gero nežadėjo ir dar primusai itin šūdą malė, tad virėm tik košę. Andrius po pusryčių bandė pračekiinti kame bėdos su tais MSR`ais, bet jie ir po patikros liko užsiparinę. Andrius toliau ėjo tvarkyti reikalų. Mumis gi įtartinomis aplinkybėmis apvogė. Man, Agnei ir Tomui dingo po virš tūkstančio pinigų ir ne iš bet kur, o iš maišelių su pasais, kurie buvo asmeniniuose kakliniuose tašiokuose ir dar saugiamė alplagerio seife, kur anot bazės direktoriaus per jo darbo metus nuo 1994 metų nebuvo nei vieno panašaus nuotykiu. Rezultate šefs sutvarkė viską ir direktorius atidavė pinigus kaip garbės reikalą. Nemalonu ir mum ir jiem, visai nemalonu.

Einam su Vaidu, Jurgiu ir Agne į bariuką kraut mobų, pliekt kortom ir varyt tinginį lauk. Jurgis su Vaidu laimėjo, itariu neteisėtai. O šiaip bariukas nepasikeitęs anei kiek. Tie patys stalai, kėdės, keli pultai, kuriais galima patiem reguliuoti teliką. Užplūsta prisiminimai. Visgi išgerta čia alaus mano pirmojo žygio į normalius kalnus metu. Varom į savo bazę. Beje, gyvenam tuose tentiniuose barakuose - dieną dušniakas visiškas. Kortos neišmušė tinginio, tad visi prigulėm poguliuko, tik didvyris Griausmas skuba tvarkyti primusų. Po valandos triūso, visas paišinas ir iki ausų laimingas šaukia URA ir bėgioja aplink

stovyklavietę. Jurgis Griausmas šį kartą apdėjo Andrių Remontą.

Po pietų su Jurgiu susikietinam ir varom ant uolų, kur jau geras dvi valandas Vytautas su Andrium bando pralipt naujas trasas. Rezultate pralipom 6b, buvo žiauriai jėga. Tikrai reiks varyt kur palaipiot pusmečio bėgy. Nu bet rimtai labai patiko – užkabino. Grįžus reiks kuo greičiau bandyt kaip nors susiveikt batelius. Prie vakarienės atsirado ir alaus. Meluoju, ne ta diena. Alaus nebuvo! Gėrėm kisielių ir to užteko. Dienos pabaiga.

Ja ja. Laurynas

Rugpjūčio 26 diena

LAPOTA! Galime garsiai sušukti :) Arbe relax FM, arba dar kažką panašaus, kas reikėtų visišką atsipalaidavimą :) Traukinys. Jau dardame Ukrainoje ir pastoviai per vagoną zuja prekeiviai. Baigęs žygis, vakar pamojavom kalnam ir atsisveikinom iki kito karto. Super greit prabėgo tos dienos, gal kad ne pirmą kartą jau tose vietose, gal ir prie kalnų jau labai priprasta, kad net namų nepasiilgsti, o gal žmonės tokie savi, kad ir jie nespėjo atsibosti :) Nepasisotinam kalnais. Keistas žygis. Daug sėdėjimo ir dinderiavimo. Nėra gal tai ir blogai, gi visai kaifas sėdėti savo pačių pasidarytoje Flinstounų virtuvėje ir gerti balintą kavytę :) Truputi norėjosi daugiau pasivaikščioti, pachujarinti kaip sakoma. Trečias ratas buvo jėgiškas, oras superinis, vaizdeliai, slėniai - tai aš vadinu žygiu po kalnus :) Keista, noriu dar į kalnus. Į kitus kalnus. Jau sutarėm, kad kitiems metam taupysim daugiau pinigų :). Dar visai norėčiau išvažiuoti ant uolų palaipioti ir kuo greičiau. Dar reikia kelionės, baisu ir pagalvoti, kad vėl reiks grįžti į mokslus. Fe fe, na bet bent vakarienių ciklą planuojame tęsti, galvas plauti debilų bute su skaniu šampūnu, o Vaidas dar vakar prižadėjo telišką iš namų atsiboginti, tai žiūrėsime kąši :) Yupy! O dabar dar dienele traukinyje. Susiskaičiavom kiek dar turim alaus, kiek dar reikia, mėginsim būti stipresni :) Aaaaa, tiesa, prisiminiau ką būtinai reikia papasakoti! Gi vakar kokį šoką su Agne gavom! Gi išlipam naktį pasivaikščioti, nueinam iki traukinio galo ir žiūrim, kad vagonas paskutinis kokis tais kitoks. Hm, gi galvojam gal kokias vištas veža, bu gi grotos matosi. Žiūrom tylėdamos toliau ir gi matom žmogaus veidą už grotų ir dar pirštus iškištus, kurie mojuoja! Aaaaa kaip šiurpuliukai nubėgo. Paskui paėios žvengėm, kad kaip tikros bobos nubėgom pas bernus spiegdamos :D. Bet tikrai norėjosi pasislėpti už jų :D. Nors va šiandien ryte sugalvojom, kad ten labiau alus ištikro išsigando o ne mes, gi mes stiprios, drąsios, vikrios! :D

Taigi vaigi gal ir užteks, kalnai visgi yra nuostabūs,
kompanija turbūt kaip niekad buvo nuostabi, tai lauksim kitų
nuostabių žygių!

Iki pasimatymo kitame dienoraštyje! :)

Ievute

Riedam bildam namo. Ant staliuko apgraužtos lepioškos, puodelis. Karštokoka.. tampom skrandžius kuo papuola.

Ka galiu pasakyt.. Atrodo vakar judėjom šitoj kapsulėj link ten, greit čia kazkaip viskas praėjo.

Duotuoju momentu kalnų kaip nebūta, tik atrodo jau namų šiektiek pasiilgta..

Bet grįžtam vistiek pasikeitę, griausmais mongolais ir bala žino kuo pavirtę.

Kuprinėj smyrdantys skudurai, saujelė akmenukų, lašelis virvių mokslo ir debesai.. kurie nujaučiu jau greit apsireikš sapnuose, su šlaitais, ledais, užliptom ir dar laukiančiom viršūnėm.

Užniežtės vėl nagai. Yra dar ko sugryžt, kad ir vienuoj tyloj..

Ir sakau ačiū vadui - didelis darbas, kompanijai, smagu buvo- nepabėgau ir manęs neišvijo

Ir kaukazo dievam - nebuvo pikti akmenai. Tai šiam kartui tiek.

TOMS

Ir vėl mes traukinyje, kuris dreba, važiuojam po žygio namo. Jau šiek tiek pasiilgę visko, bet kartu jau ir ilgimės tų žygio dienų, kai nesvarbu kokia savaitės diena ar kiek valandų.

Man tikrai užteko to laiko kiek buvome, nei per daug nei per mažai. Buvo pakankamai įspūdžių, naujos patirties, ėjimo, saulės, lietaus, prakaito :) bei dar daug visokių emocijų.

Žygio pradžioje tikrai galvojau „Ką aš čia veikiu?“ „Kaip sunku eiti...“ ir pan. Bet po visko atrodo, jog nebuvo taip ir sunku. Buvo viskas super! Noriu ir kitąmet vėl į kalnus, vėl su šita smagia kompanija!

Sakau didelį AČIŲ visiems bendražygiams! Tikiuos dar kartu pakeliausim ;)

Agnė

Labas dienorašti,

Išpažinties buvau senai, todėl manau, kad reikėtų.

Važiuojam traukiniu, Minskas jau ne už kalnų- už sienos ir nakties. Nuo Minsko Vilnius jau pasiekiamas kada tik norisi, ryte, dieną ar vakare.

Kelionė jau į pabaigą. Viena vertus gaila, nes dar tiek daug galima pamatyti ir patirti, dar tiek daug su visa kompanija galima padaryti. Bet baigiasi ne tik kelionė, baigiamės mes. Bent jau aš.

Ir nesvarbu, kad tikiuosi su kiekvienu iš jų dar bent kartą kažkur eit, važiuot ar nesvarbu ką daryti. Bet dabar kelionė baigiasi ir laikas namo. Namo tam, kad dar kartą būtų galima išsiruost į kelionę.

Vytautas Pimpių

Rūgpjūčiaus 27 diena

Sėdim Minske, prie „Minčių Valdymo Bokšto“ (MVB), ant pievelės. Baigės alus, ieškosim dar. Bet. Bet čia aplinkui zuja tie dėdės su uniformomis. Jau galvojom, kad išsiaiškinom jų maršrutą - pasirodo ne :). Tad tęsiam toliau šį stebėjimą, kol perprasim jų mintis. Tiesa, sėdint prie MVB hologramos neiškyla, matyt visi tiek įbauginti, kad arti MVB blogi dalykai tiesiog nevyksta. Dar vienas pastebėjimas, kad Minske ruošiamasi kažkokiai šventei, matyt Lukašenkos vardadienis. Lukašenkinės švenčiamos tris dienas. Šian kartui tiek, tolesnius įvykius protokoluosim pavyzdingai.

Taigi, tolimesni mūsų nuotykių susiklostė kiek kitaip nei buvo planuota. Poguliukas prie MVB buvo superinis. Dar po kokio pusvalandžio prisivertėm pakilti nuo žolės ir tęsti klajones. Nusprendėme išžvalgyti dar nematytas Minsko vietas. Užklydome į parką, kur, matyt, ir buvo švenčiamos Lukašenkinės. Atsispyrėme šašlykams, šalia parko radome banką, o kaip pridera prie jo ir banditėlių. Jurgis sėkmingai išsikeitė pinigėlius ir tada jau turėdami daaaaaaaaug pinigų nusprendėm, kad reikia kulturnai alaus išgerti. Ta proga radom jaukų kabakėlį prie upės ir ten nutūpėm. Skanus tas alus, bet teko skubėti, nes dar norėjom išgerti alaus tokiam daikte kaip parduotuvė ar tai bakalėja ar dar koks velnias, bet esmių esmė ta, kad tame daikte į bokalą alų pila už ~1,20lt ir jį geri atsistojęs prie lango ir atsirėmęs į tokią „palangę“ :D. Superinis daiktas! Ir dar ten yra begalinės saugos turėklas (profesionalų patikrinta!). Vat. Nu ir paskutinis dienos etapas buvo lauktuvių pirkimas. Smagus reikalas, radom super didelį marketą (buvau praradus viltį, kad Minske toks yra) tai pripirkom likerių ir grybukų :).

Taigi vaigi, taip ir baigėm klajonių dieną po Minską :). Ai dar Jurgis prie stoties keitė pinigėlius ir gavo super gerą kursą, net 7000 baltarusiškų pinigų už 1\$. Vat :). Daba riedam traukiny, baigiam alų ir važiuosim po to pas Jurgį žemaičių blynų valgyti :).

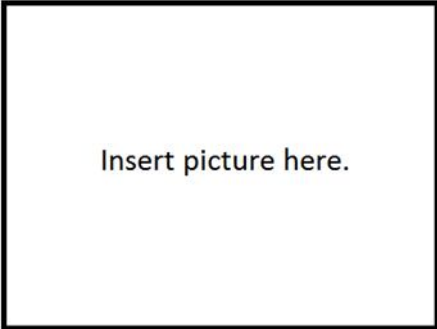
Traukinyje, kuris labai dreba - Ievytė su pašonėje pūpsančiais draugais - Agne, Jurgiu ir Lauriu :)

Atoms bezd į priekį.

Anksti ryte atvažiavom į minską. Buvo labai anksti. Piliečiai A. D., V. P., T. T. Ir V. B. Pareiškė norą važiuot į Vilnių rytiniu traukiniu 7:45. Tuo tarpu piliečiai I. J., A. K., L. M. Ir J. Š. Nusprendė kultūringai bei turiningai praleisti dieną Minske ir važiuoti vakariniu traukiniu 18:49. Išlydėję šauniuosius kompanjonus keturi narsuoliai patraukė į miestą. Visų pirma pasirūpino svarbiausiais daiktais – maistu ir alumi. Pilietis L. M. Norėjo aprodyti visas įžymybes, todėl iškart patraukė link Minčių Valdymo Bokšto (MVB), kur greitai buvo sunaudoti visi resursai ir Lukašenkos įtaka sklindanti iš bokšto privertė mūsų herojus numigti porą valandų ir susapnuoti keisčiausius sapnus. Pabudę keturi jaunuoliai patraukė ieškoti naujų nuotykių. Ilgai laukti neteko. Kirtę upę tiltu jie pakliuvo į šventę skirtą Lukašenkinėms paminėti, tačiau nebeištvėrę to vaikų šurmulio gatvėje jie greitai spruko tolyn. Šiek tiek pajėję horizontė išvydo tą legendinį tanką,

Insert picture here.

prie kurio netyčia prigavo kažkoks fotografas. Apžiūrėję vegetarų namus jie patraukė link supermarketo, kur buvo papildytos gyvybiškai svarbios maisto ir ne maisto atsargos. Iš ten beveik tiesiu taikymu į stotį ir namo.
Zy End.

Pilietis J. Š.

ŽODYNĖLIS

Lenk medį kol nulūš.

Nėra to blogo kas neišeitų.

Daug žinosi, daug žinosi.

Tapu tapu tapu, eik tu nx!

Aina pist!

VISO GERO!

Per du kartus košės nedėliosim. Demotyvuoji kitus, kai išlendi iš palapinės prieš pat košę. Dėk į Bliūdėlį ir tegu šala, jo problema.

Oj Andrius pyks...

...bl.../po bl turi būti paaiškinimas kas blogai

Ilgai laukęs dar palauksi.

Čigoniukai!

Vytuk, žėk, koks akmuo!

Buvo vasara kaitri... tėvas gėrė dektinį

Moonwalk'as

AAGNEEE!!!!

Atstatyk!

Laikai, reiškia šildai.

Nukirtau voverytei ranką, nukirtau kitą ranką, nukirtau voverytei kojas, nukirtau voverytei garvą, iškračiau smegenis, uždainavau smurajaus dainelę: ta ta ra ta ta ra ta...

Dainelė einant į viršūnę virvių kabinti.

Kur einam mes su Andriuku, neklausinėkit ne oj ne.

Andriau! Popieriaus paėmei?

Palapinių komandos:

KAZINO - Agnė, Laurynas, Vaidas.

BIBLIOTEKA - Vytukas ir Tomas.

SOLIARIUMAS - Ieva, Andrius, Jurgis.

2011